

Maar man kun
er ung

Ung Instruktør debuterer

„Naar man kun er ung“ kan med Rette betegnes som Ungdommens Film. Den er iscenesat af en ny Mand i dansk Film, den unge Instruktør Bjarne Henning-Jensen, der efter med Held at have arbejdet med Kortfilm her debuterer som Iscenesætter af en Spillefilm. Filmen er fotograferet af den unge Poul Gram, og Hovedrollerne spilles næsten udelukkende af unge Kræfter fra dansk Teater og Film.

Bjarne Henning-Jensen begyndte sin Løbebane som Skuespiller, debuterede som 23-aarig paa Odense Teater og kom senere til Aarhus Teater under Erik Henning-Jensens Direktion. Har endvidere spillet i Riddersalen, bl. a. i Kjeld Abells „Melodien, der blev væk“ og i Bert Brechts „Laser og Pjalter“. I Stavnsbaandsfilmen „Kongen bød—“ spillede han Frederik VI. Under Knud Rasows Direktion paa Dagmar-teatret fik han opført et Skuespil „De gode Dage“, der blev spillet af de Unge paa Dagmar-teatret i Asmund Rostrups Iscenesættelse. Med sin Hustru, Astrid Henning-Jensen, har han skrevet et Par Hørespil, og sammen har de udarbejdet Dialogen og Drejebogen til „Naar man kun er ung“.

I 1940 blev han Instruktør-Assistent hos Nordisk Films Kompagni, hvor hans første Opgave var at assistere George Schnéevoigt med Optagelsen af Weyse-Filmen „Jeg har elsket og levet“. Som Hjelpe-Instruktør erhvervede han sig et grundigt Kendskab til Filmens Teknik, og det varede ikke længe, før han blev en af vore mest anvendte Kortfilm-Instruktører. Han har saaledes skrevet og iscenesat „Christian IV som Bygherre“, „Brunkul“, „Sukker“, „Papir“, „S-O-S-Kindtand“, „Heste“ og „Korn“.

Det er hans Opfattelse, at den dokumentariske Film har stor Betydning for Spillefilmens Udvikling, idet den drager Hverdagens Mennesker, Arbejdets Folk ind i Filmen. I „Naar man kun er ung“ har han udnyttet sine Erfaringer fra den dokumentariske Film og forsøgt at give en ægte Skildring af Mennesker i deres Miljø'er.

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

Naar man kun er ung

Manuskript:

POUL TOFT-NIELSEN og C. H. CLEMMENSEN

Dialog og Drejebog:

ASTRID og BJARNE HENNING-JENSEN

Personerne:

Susan Høyer	<i>Ingeborg Brams</i>
Peter West	<i>Edvin Tiemroth</i>
Ole Lund, Komponist	<i>John Price</i>
Rimonde, Model	<i>Grethe Holmer</i>
Mik, Kunstmaler	<i>Mogens Davidsen</i>
Professor Bang	<i>Elith Pio</i>
Aase, Malerelev	<i>Lisbeth Movin</i>
Direktør Høyer	<i>Vald. Møller</i>
„Luffe“ Ludvigsen, Kunsthandler ...	<i>Charles Wilken</i>
Gaardejer West, Peters Far	<i>Karl Jørgensen</i>
Fru West, Peters Mor	<i>Anna Henriques Nielsen</i>
Landsretssagfører Wilsen	<i>Bjarne Forchhammer</i>
Redaktionssekretæren	<i>Asbjørn Andersen</i>
„Nille“, Værtinde i „Hos Nille“ ..	<i>Elna Panduro</i>

Musik: KAI NORMANN ANDERSEN

Arrangement og Indspilning:

BØRGE ROGER HENRICHSEN og

BERNHARD CHRISTENSEN

Tekster og Musik til Sangene:

POUL HENNINGSEN, SIGFRED PEDERSEN og

NIELS CLEMMENSEN

Malerier: *Victor Brockdorff* — Kjoler: *Karen Henriksen*

Fotografi: *Poul Gram* — Lyd: *Henning O. Petersen*

Lydsystem: *Petersen & Poulsen*

Iscenesættelse:

Bjarne Henning-Jensen

Produktion og Udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Der er kommet en Forsendelse fra Peters Mor, og Ole deler sin Vens Glæde.

MALEREN Professor *Bang* har taget Ferieophold i en af Danmarks skønneste Egne. Under temmelig dramatiske Omstændigheder stifter han en Dag Bekendtskab med den unge Gaardmandssøn *Peter West*, der til Professorens Overraskelse viser sig at være en fortræffelig Maler, et virkeligt Naturtalent. *Bang* vil gerne gøre noget for den unge Mand og foreslaar ham at komme ind paa hans Malerskole i København for at lære noget mere. *Peter* er henrykt, men hans Far vil ikke høre Tale om det. Hans Søn er først og fremmest Landmand og skal ikke være Maler, den Levevej er for usikker. Hvis *Peter* vil til Byen, maa han i hvert Fald klare sig selv, saa bliver han nok kureret for den Slags Griller.

Peter følger dog sit eget Hoved, og en skønne Dag rejser han ind til Hovedstaden, ledsaget af sin trofaste Hund „Fjols“. Ved Hovedbanegaarden møder han en ung Københavnerinde, som han i naiv Begejstring fortæller om sine Fremtidsplaner og sin Glæde ved at se den store By, hvor Farverne er helt anderledes end paa Landet. Den unge Pige, hvis Navn er *Susan Høyer*, forsvinder i Vrimslen, og *Peter* aner ikke, at dette tilfældige Møde skal faa Betydning for hele hans Liv.

Han bliver godt modtaget paa Professor *Bangs* Malerskole, og navnlig er den frejdige Malerelev *Aase* meget elskværdig og lover at hjælpe ham til Rette. En helt ny Tilværelse oprinder for *Peter*, der snart lærer, at Kunstens Vej kan være trang, og at der kræves Arbejde og atter Arbejde for at naa frem. Han slaar sig ned i det idylliske Kvarter omkring *Nikolaj* og træffer gode Kammerater. Hans Naboer er den unge Komponist *Ole Lund*, som deler sine fattige Kaar med Modellen *Rimonde*, og den forsumpede Maler *Mik*, der engang har været en fremragende Kunstner, men nu tilbringer sin Tid med at filosofere over Tilværelsen i Kunstnercafeen „Hos Nille“.

Det er her, at *Peter* en Aften genser Pigen fra Banegaarden, *Susan Høyer*. Han aner ikke, hun er Journalist og har faaet den Opgave at lave et Interview med en ung Maler. Nu er det ham, der bliver Ofret, og desværre giver Redaktionssekretæren uden *Susans* Vidende Interviewet en Opsætning, saa at *Peter* bliver til Grin paa Malerskolen og rasende gaar sin Vej.

Der følger en haard Tid for ham, han føler sig slaet ud og kan ikke rigtig komme i Gang. Da kommer *Susan* ham uventet til Hjælp og staar

Model for ham. Den gryende Forelskelse inspirerer ham, og det lykkes ham at male netop det Billede, han længe har drømt om.

Men endnu er der lang Vej frem, Peter er jo stadig en ganske ukendt Kunstner, og selv om hans Mor af og til sender ham lidt Penge, saa kniber det slemt for ham. Der er kun ringe Udsigt til, at han kan faa Raad til at arrangere en Udstilling. Susan, hvis Far, den rige Direktør Høyer, er en passioneret Kunstsamler, ved af Erfaring, at det kun er de gamle Malere, der er i Kurs, og at ingen interesserer sig for de *unge* Kunstnere.

Hun beslutter at slaa et Slag for den unge Kunst og for Peter og undfanger en dristig Plan. Peter misforstaar hendes Hensigt, og det kommer til en dramatisk Konflikt mellem dem. Susan lader sig dog ikke afskrække, hun gennemfører sin Plan — den lykkes over al Forventning, og Peter vinder sit Livs første store Sejr.

Han faar et Navn som Kunstner — og tilmed en klog lille Livsledsagerske.

Foran ham ligger Fremtiden — og Arbejdet!

Susan er til Fest i Peters Atelier.

Naar man kun er ung

Musik: Kai Normann Andersen

Tekst: Poul Henningsen

Udkommet hos Wilhelm Hansen, Musikforlag

Naar man kun er ung,
kan Skæbnen være tung.
Livet er dog fuldt af
lystige Ting.

Det ta'r mange Aar,
før gamle Folk forstaaer
alt det ny og spænd'nde,
vi vil ha' i Sving.

Ungdom, du er jo ment som Livsmodet sel'.
Ak, men de gamle slaar kun Modet ihjel.

Lyt nu til min Sang.
Vær stille rundt omkring.
Man har Kort paa Haanden,
bare man er ung.

Ve' I hva', jeg syn's nu nok ærlig talt maaske,
at vor's Forældre ikke ve', hva' vi andre ve'.

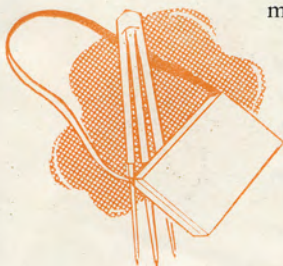
Det, de gjorde selv engang, har de ganske glemt.
men da det nu er Livets Lov, er det saa saa slemt?

Naar man kun er ung,
kan Skæbnen være tung.
Livet er dog fuldt af
lystige Ting.

Hvem har Brug for os
med Kampmod og med Trods?
Naar bli'r Verden klog're?
Alting gaar i Ring.

Ungdom var altid det uartige Ord,
men vi slaas vid're for det nye, vi tror.

Lyt nu til min Sang,
vær stille rundt omkring:
Man har Kort paa Haanden,
bare man er ung.

Rimonde

Tekst: *Sigfred Pedersen*

Musik: *Niels Clemmensen*

Udkommet hos *A/S Jac. Boesens Musikforlag.*

Rimonde er ikke en Pige for mig,
Rimonde er en af de mange,
som vandrer i Grøften langs Dydens Vej
og synger letfærdige Sange.
Og dog, Rimonde, jeg elsker kun dig,
elsker dig, elsker dig, elsker kun dig,
Rimonde, Rimonde, jeg elsker kun dig
hundrede Tusinde Gange.

Og Solen er slet ikke Solen for mig,
om ikke du kommer i Solen.
Og aldrig jeg følger en Kjole paa Vej,
om ikke du kommer i Kjolen,
for lille Rimonde, jeg elsker kun dig,
elsker dig, elsker dig, elsker kun dig,
Rimonde, Rimonde, jeg elsker kun dig
lige fra Issen til Polen.

Min Bukse er flosset, min Jakke er vendt,
og sorte er Tænder og Negle,
for alle vi Folk, der er født med Talent,
forsømmer jo Sæbe og Spejle.
Men, tænk om, Rimonde, du elskede mig,
elsked' mig, elsked' mig, elsked' kun mig,
ja bare, Rimonde, du elsked' kun mig
trods mine tusinde Fejle.

Da vilde jeg kysse dit yndige Bryst
og digte de dybeste Sange.
Ak Mammon og Guld er kun Pigernes Lyst,
den fattiges Veje er trange.
Og dog, Rimonde, jeg elsker kun dig,
elsker dig, elsker dig, elsker kun dig,
Rimonde, Rimonde, jeg elsker kun dig —
ensomt i Nætterne lange.

Katinka, Katinka, -

(Gaardsangervise)

Tekst: *Sigfred Pedersen* Musik: *Niels Clemmensen*

Udkommet hos *A/S Jac. Boesens Musikforlag.*

Katinka, Katinka, luk Vinduet op,
nu vil jeg spendere en Vise.
Et Foraar har kærtegnet Pigernes Krop,
og nu er du li' til at spise.
Men først skal vi ha' os en Sang eller to,
og saa skal Katinka og Søren til Ro.
Katinka, Katinka, luk Vinduet op
og hør min Harmonikavise.

Jeg mindes den Aften, jeg mødte dig først,
jeg sad i *Cap Horn* med en Bajer.
Jeg var s'gu saa glad for mig selv og min Tørst
og *Brøndums* de smaa Akkelejer.
Men saa kom du ind med et kedeligt Drys,
og han fik en Skalle, og du fik et Kys.
Og saa, ja og saa b'e du et med min Tørst
og noled min eneste Bajer.

Men skidt med en Bajer, blot Pigen er glad,
for Janterne de skal jo trille.
Og hvergang vi savner lidt flydende Mad,
har jeg mit Talent for at spille.
Saa gi'r jeg en Sang i en gjaldende Gaard,
mens Slanter og Sølvtoj i Stenbroen slaar,
saa sla'r vi til Søren, til Søren bli'r flad.
Ja, saa ska' vi sør'me ha' Gilde.

Katinka, Katinka, smæk Vinduet i,
og spar dine ~~Bommelommer~~ Bommelommer.
Gør Stuen lidt pæn, mens jeg tæller til ti
og ærbart ad Gangdøren kommer.
Du gi'r mig din Seng, og jeg gi'r dig min Sang,
saa fejrer vi Foraaret endnu en Gang.
Katinka, Katinka, luk Øjnene i,
for nu er det Søren, der kommer.

